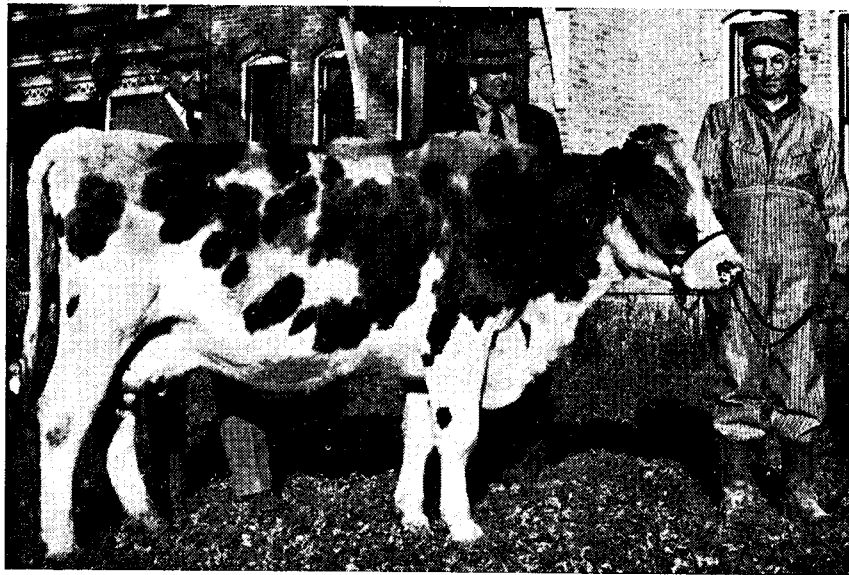


מות הישישה בעדר ההולשטיני

נמכרה לשחיטה בגיל צעיר בגלל מחלת ה- מסטיטיס. העגלים שלה, רובם גודלו לפרים ואחדים מהם הולידו צאצאים משובחים. ביום הולדתה ה-23 ערכו לכבודה חגיגה מיוחדת והרבה בוקרים באו לברך את הפרה ובעליה. שמה המקוצר בשנים האחרונות היה "ז'נני הזקנה"; היא היתה בריאה במשך כל ימי חייה ולא נזקקה אף פעם לעזרת הרופא. כששה ימים לפני מותה היא חלתה ברגליה האחוריות ולא יכלה עוד לקום. תיאבונה היה טוב ונורמלי עד היום האחרון שלפני מותה. האביסוה בשנים האחרונות את המס- פוא המיועד לעגלות. היא נקברה בשדות המשק, בו נולדה וחיתה כל ימיה, פרט ל- שבועות אחדים כשהיו שולחים אותה לתע- רוכות.

באפריל 1952 מתה בארצות הברית הפרה ההולשטינית הזקנה ביותר בגיל של 24 שנים וחמשה חדשים. היא היתה רשומה בספר העדר, הוצגה בתערוכות שונות וזכתה תמיד בתואר "מצוין". היא נולדה בנובמבר 1927 וחיתה את כל חייה במשק בו נולדה. המליטה 16 פעמים ובפעם האחרונה בגיל של 19 שנה. חלבה אחרי המליטה האחרונה משך שנה תמימה, עד מלאות לה 20 שנה, ומאז ועד מותה היתה יבשה. במשך כל חייה עמדה לבקורת התנובה והניבה תנובת חיים של 90 אלף ק"ג חלב. תנובת השיא שלה היא השיגה בגיל של 5 שנים — 400 ק"ג חלב בן 3.9% שומן. כל הולדות שלה, פרט לשנים, היו עגלים; ושתי העגלות לא זכו לאריכות ימים: האחת נפגעה בברק ומתה והשניה



„ג'ני הזקנה" ביום הולדתה ה-24